

paa Kaptajn von Holstein her er optraadt, aander en vis Foragt for hele det civile Arbejde. Han ved, at denne Mand er af Næstved Byraad engageret til at opføre et kommunalt Alderdomshjem, og at han er i højeste Grad interesseret i at følge dette Arbejde. Der gives ham to Timers Frihed, og blot fordi han ikke gaar den nærmeste Vej fra Kvarteret til Stillingspladsen gennem Næstved Østergade, men gaar ad Farimagsvæjen, idømmes han to Dages mørk Arrest, skønt han kommer et Kvarter tidligere til Stillingspladsen, end han skulde. Det er et Preusseri og et Russeri, som vi ikke vil finde os i, og jeg henstiller til den højtærede Forsvarsminister, at han, hvis det er Reglementet, der giver Officererne den benyttede Magt i Hænde, faar dette Reglement forandret. Det kan ske uden Forhandling mellem Rigsdagens to Ting, det kan ske alene ved, at den højtærede Minister tager denne min Henstilling, som jeg fremsætter paa manges Vegne, under velvillig Overvejelse.

Den højtærede Minister mente, at denne Kaptajn von Holstein meget godt kunde have deltaget i Kongens Tak til det indkaldte Mandskab. Det kan jeg ikke indrømme. Hvis Kaptajn von Holstein med nogen Alvor oplæser denne Tak for sit Kompagni, kan han, som jeg før sagde, ikke vise den Foragt mod det civile Arbejde, som han viste, da han, efter at have set Mørkemeisterens staa og tale med sin Svend, straks gik hen og . . .

Formanden: Det ærede Medlem bruger usædvanlig stærke Udtryk. Det ærede Medlem har ikke paavist, at der ved den omhandlede Lejlighed er foretaget noget ulovligt, og han burde huske paa, at for den nuværende Lovgivning er den lovgivende Magt ansvarlig. Jeg vil bede det ærede Medlem ikke omtale de af ham berørte Forhold paa en unødvendig skarp Maade.

Andreasen: Hvis jeg ikke netop nærede Frygt for at komme i Konflikt med den højtærede Formand, havde jeg brugt endnu skarpere Udtryk, men jeg skal holde mig Formandens Henstilling efterrettelig. Til Slutning skal jeg sige til den højtærede Minister, at der er vist denne Mand

som saa mange andre — og det var det, jeg takkede den højtærede Minister for — en Imødekommen ved Bevillingen af hans Ansøgning om Udsættelse, men jeg vil samtidig henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at naar Krigsministeren efter Anbefaling af de civile Myndigheder og bl. a. af Rigsdagsmænd giver en saadan Udsættelse, vækker det ofte Mishag indenfor de paagældende Garnisoners øverste Ledelse. Og jeg siger, at der synes overfor denne Mand hos de overordnede at have været en vis Tilbøjelighed til, fordi Manden har faaet 12 Dages Orlov i Kraft af sin vanskelige økonomiske Stilling som Arbejdsleder, at forsøge, om man dog ikke ved en eller anden Lejlighed kunde faa fat i ham, og det lykkedes den Dag, han talte med sine Svende. Derfor skulde han have to Dages mørk Arrest. Jeg er glad over, at jeg har faaet Lejlighed til her at omtale denne Sag, og jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Minister i Hovedsagen ikke kan billige den Justits, der her er øvet.

Efter alt, hvad der i øvrigt er fremkommet og foreligger med Hensyn til den af mig nævnte Bevilling, som jeg ønsker at faa strøget, forventer jeg, at der vil finde en Forhandling Sted mellem den højtærede Minister og Finansudvalget, og jeg skal, da jeg paa nærværende Tidspunkt ikke har villet rejse nogen større Debat om dette Punkt paa Krigsministeriets Budget og heller ikke ønsker nogen Afstemning, tage mit Ændringsforslag til § 19 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget udenfor Betænkningen til § 19 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg optager det.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlems (Andreasen) sidste Udtalelser. Det ærede Medlem siger, at det var vel ikke Straffelovgivningen, der bestemte, at der skulde idømmes disse to Dages mørk Arrest, men det maatte være et Reglement. Jeg var ikke helt klar over, hvad det ærede Medlem tænkte paa. Naar jeg brugte det Udtryk „Reglement“ i Tilknnytning til det ærede Medlems første